

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 877/2025
02.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 7. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душка Вилотијевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву 2К. 33/24 од 29.01.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 - 177/25 од 30.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душка Вилотијевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву 2К. 33/24 од 29.01.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 - 177/25 од 30.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву 2К. 33/24 од 29.01.2025. године, поред окривљеног ББ, оглашен је кривим окривљени АА због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 7. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци, па је окривљени АА осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и три месеца, у коју се урачунава време проведено у притвору почев од 26.01.2024. године до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди. Према окривљеном АА изречена је и мера безбедности обавезно лечење наркомана која ће се извршити у заводу за извршење казни или одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи, а која ће трајати док постоји потреба за лечењем али не дуже од три године, с тим да се време проведено у установи за лечење урачунава у изречену казну. Од окривљеног АА трајно је одузето 35 комада семенки биљке cannabis и 1,32 грама нето масе опојне дроге cannabis и обавезан је да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, као и остале трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд накнадно донети посебно решење.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 - 177/25 од 30.04.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Краљеву, заједничка жалба браниоца окривљеног ББ и жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Вишег суда у Краљеву 2К. 33/24 од 29.01.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Душко Вилотијевић због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, те након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП јер је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, а која повреда представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, приликом образлагања овако нумерисане повреде бранилац у образложењу захтева наводи да је суд окривљеног огласио кривим без постојања доказа да је код окривљеног постојала свест да су семенке намењене за производњу опојне дроге, јер у супротном исти не би куповао опојну дрогу већ би семенке које је имао искористио за производњу, а у прилог чињенице да се окривљени никада није бавио производњом опојне дроге, бранилац наводи да исти никада није осуђиван за производњу опојне дроге, већ искључиво за коришћење за сопствену потребу. Бранилац даље указује да се из налаза и мишљења вештака неуропсихијатра закључује да је окривљени зависник од употребе марихуане, а не постоје докази који указују на постојање оправдане сумње да је окривљени знао да је 35 семенки намењено за производњу опојне дроге, те је суд погрешно извео закључак о постојању одлучне чињенице што је имало за последицу погрешну оцену доказа о томе да је окривљени критичном приликом неовлашћено поседовао материјал за који се зна да је намењен за производњу опојних дрога, а којим наводима бранилац суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреду закона из члана 440. ЗКП.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац наводи да је побијаним пресудама учињена и повреда закона из члана 114. став 4. ЗКП, с обзиром да је у конкретној кривично-правној ствари одлука о предметној мери безбедности донета на основу налаза и мишљења вештака појединца Срећка Миловића, који је вештак неуропсихијатријске струке, а имајући у виду да се ради о сложенијем вештачењу, потребно је било учешће вештака других струка- психијатријске струке и вештака психолога.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 114. став 4. и члана 440. ЗКП-а, Врховни суд је захтев браниоца окривљеног у овим деловима оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, у образложењу захтева бранилац окривљеног не наводи у чему се конкретно огледа назначена повреда закона.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење, што подразумева не само одређење одређене повреде закона, већ и образложење у чему се конкретно састоји повреда закона истакнута у захтеву. Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у односу на ову повреду, по оцени Врховног суда, нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, донео одлуку као у изреци решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**